

ZÁŘÍ 2022

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST SUŠICE

Dovedeš si představit, co by se stalo, kdybychom Bibli používali tak, jak používáme mobil?

A kdybychom ji brali v nouzi do rukou? Na rozdíl od mobilu Bible nemá omezený dosah. „Funguje“ na jakémkoliv místě. Není zapotřebí dělat si starosti kvůli vypočítávanému kreditu, protože Ježíš už cenu zaplatil a kredit je bezmezný. A nejdůležitější je, že spojení se nepřerušuje a kapacita baterie vydrží na celý život. Někteří

se spoléhají na snář, jiní na horoskop. Jsou i tací, co věští osud z karet, anebo z dlaní.

Kominík, černá kočka, rozbité zrcadlo a klepání na dřevo, to všechno má prý význam. Ale křesťan těmto věcem nevěří, neboť věří Bohu. Spoléhá se na Boží slovo. Tak, jak se nám podává v Písmu svatém. Bůh

mi má vždy co říct – něco uklidňujícího, něco radostného, něco důležitého, něco poučného. Jeho Slovo mě vede. Posiluje. Je Životem. Pomocí. Není to nový objev. Je to stará zkušenost. I ty si najdi čas na čtení Božího slova a jeho působení na tebe. Písmo

svaté z tebe učiní nového člověka. Dá ti smysl života.

S radostí jsme začali nový školní a pastorační rok. Budme otevření na působení Boha v našem životě –

zapojme se do duchovního života v naší farnosti – do nějaké skupinky: ministrantů, dětí, mládeže nebo dospělých. Všechno je připraveno, stačí se připojit. Přeji hodně sil na ten rok.

P. Jarosław

Milí čtenáři farního listu, sestry a bratři, mládeži, milé děti!

Na samém začátku prázdnin, v sobotu 2. července, proběhla v Praze velká církevní slavnost s přesahem do všech diecézí, naší českobudějovickou i naší farnost nevyjímaje. Došlo k uvedení do úřadu (intronizaci) 37. pražského arcibiskupa a 25. primase českého J. Exc. Mons. Jana Graubnera, dosavadního arcibiskupa olomoucké arcidiecéze. Liturgii živě přenášela Česká televize na programu ČT 2 a paralelně „přebírala“ i televize NOE. Velké díky za perfektně připravený přenos! Mnozí z Vás tuto mimořádnou událost jistě sledovali. Ale jistě ne každý... Měl jsem možnost se přímo této slavnosti aktivně zúčastnit, a tak bych se rád zvláště o duchovní zážitky s Vámi, milí čtenáři, podělil.

Vše začalo liturgickým průvodem z Arcibiskupského paláce za zpěvu velkých litaní ke Všem svatým. Průvod sledovaly stovky našich i zahraničních návštěvníků pražského hradu a nového pražského arcibiskupa doprovázeli členové Tělovýchovné jednoty Orel Strážnice, děti z Dětského folklórního souboru Fěrtúšek a Strážničané ve svátečních krojích. Samozřejmě čeští a moravští biskupové, kněží, jáhni a ostatní asistence. Vše bylo dokonale zorganizováno. Poděkování patří mj. Hradní stráž a městské i státní policii hl. města Prahy.

Už jen procházení místy, kudy „kráčely“ dějiny našeho národa až po posvátné prostory katedrály svatých Víta, Václava a Vojtěcha, byly neskutečným zážitkem...

Při vstupu do katedrály vítali nového pražského arcibiskupa kanovníci Metropolitní kapituly v čele s proboštem Mons. Václavem Malým a dómský farář. Arcibiskup políbil kříž a pokropil přítomné svěcenou vodou.

Poté začala vlastní slavnost ve zcela zaplněné katedrále, kde nechyběli čle-

nové současné i minulé vlády, členové diplomatických sborů včetně nového apoštolského nuncia v České republice arcibiskupa Mons. Jude Thaddeuse Okola. Kardinál Dominik Duka nejprve všechny přítomné přivítal. Potom požádal, aby byl předložen Apoštolský list o jmenování nového arcibiskupa. Dokument poté přečetl v latinském i českém jazyce děkan kapituly. Pan kardinál pak odstoupil z předsednického sedadla a uvolnil místo novému arcibiskupovi. Předání úřadu proběhlo vzájemným předáním pastýřské berly.

Dále probíhala klasická eucharistická oběť mše svaté. Po modlitbě po přijímání došlo na proslovy k novému arcibiskupovi. Nejprve vystoupil J. Em. Stanislaw Dziwisz, emeritní arcibiskup krakovský a dlouholetý osobní sekretář velkého papeže nedávné minulosti svatého Jana Pavla II. Za klérus pozdravil nového arcibiskupa J. Exc. Mons. Zdeněk Wasserbauer, světící biskup a generální vikář pražské arcidiecéze. Ten ve své krásné zdravici mj. prohlásil: „A teď už jste, otče kardinále důchodce...“. Ale každému z nás je jasné, že pan kardinál jistě nebude jen tak „sedět s rukama v klíně“ a že bude bedlivě

sledovat vše, co se děje jak v církvi, tak ve společnosti... Byl ale zbaven „břímě“ odpovědnosti za pražskou arcidiecézi a za dvanáct let ve službě pražského arcibiskupa mu patří dík nás všech a nezapomínejme, že byl předtím také sídelním biskupem královéhradecké diecéze... Za stát a civilní autority pozdravil nového arcibiskupa prof. Petr Fiala, premiér České republiky. Nezapomněl opět veřejně prohlásit, že je praktikujícím katolíkem (byl u sv. přijímání) a že jej díky otci kardinálovi ovlivnila dominikánská spiritualita a díky Mons. Graubnerovi spiritualita hnutí Fokoláre. Potom mj. za Svatováclavského chorálu vyšel průvod z katedrály přes hradčanské náměstí zpět do Arcibiskupského paláce.

Co říci závěrem? Se jmenováním arcibiskupa Jana Graubnera na Svatovojtěšský stolec se objevilo mnoho komentářů

o smyslu, významu a důvodech této nominace s různými prognózami, odhady a nadějemi. Ano, je to na tři až čtyři roky... V pohledu víry ale neexistuje něco jako „přechodné období“ nebo „překlenovací období“ či dokonce nějaké „provizorium“... Jinými slovy, Pražská arcidiecéze a s ní i my všichni, protože primas český je také „tak trochu“ i naším biskupem. Milí farníci, dostáváme tento čas s arcibiskupem Janem, jakož i předchozí čas s Dominikem kardinálem Dukou k tomu, „abychom všichni dosáhli jednoty víry a poznání Syna Božího, a tak dorostli zralého lidství, měřeno mírou Kristovy plnosti“ (Ef 4,13).

Kdo jste dočetli až sem, tak Vám, milí čtenáři farního listu, ze srdce děkuje a s radostí žehná

jáhen Václav

FARNÍ VÝLET DO PUTIMI

Prázdninový výlet na setkání přátel dětského katolického časopisu DUHA se nám vydařil.

V sobotu 20. srpna ráno jsme se sešli na vlakovém nádraží v Sušici i s panem farářem Jaroslavem, který nám udělil na pouť slavnostní požehnání. Po příjemné cestě vlakem jsme se vydali pěšky krásnou přírodou až do Putimi. Mši svatou v kostele sv. Vavřince jsme prožili společně s P. Tomášem Cyrilem Havlem a arcipatem břevnovského kláštera Prokopem Siostrzonym. Odpoledne bylo poněkud deštivé, dětem to však nevadilo. Užily si zábavný program na faře i nedalekou rodinnou ZOO. Dospělí měli možnost se mezi tím zúčastnit besedy s břevnovským arcipatem. Setkání bylo zakončeno divadelním představením Víti Marčička Šípková Růženka. Prožili jsme zde krásný den plný přátelství a pohody.

Pokud dětský katolický časopis DUHA /www.moje-duha.cz/ neznáte, nebo chcete podpořit jeho vydávání v této nelehké době, můžete si ho předplatit sami nebo na hodinách náboženství. V časopise najdete inspiraci pro aktivity a křesťanskou výchovu svých dětí a vnoučat.

za poutníky Šárka a Vojta Šmídlovi

ZE SUŠICE ZA ŘEKOU...

Začátek července byl ve znamení překvapení, příjemného i méně milého. V neděli 3. 7. proběhla v Buděticích pouť ke sv. Petru a Pavlovi. Na ni byl pozván br. Petr a mohl zakusit, jak to o místní pouťi bývá: po slavnostní mši sv. s kapelou ze Sušice přišly na řadu kolotoče, střelnice a cukrová vata, potom přesun do Rabí, kde se jezdí na pravou pouťovou zmrzlinu, a nakonec i slavnostní oběd s překvapením: otec Adolf Pintíř by mohl vyprávět...

Večer jsme pak odemykali Sv. Felixe na bohoslužbu a zjistili jsme, že jsme se dostali do hledáčku zlodějů, kteří se kostel pokusili vykrást. Vylomili zámek „v předstřední“, použili páčidlo, ale našťastí dovnitř se nedostali. Policie si případ zdokumentovala, v současné době ho odložila. Obeslali jsme smskou o. Jarosława a o. Jendu, kdyby se stejná parta ochomýkala i kolem dalších kostelů. Ukázalo se, že následoval neúspěšný pokus o vloupání do Rejštejna, nicméně se zloději dostali do hlavního kostela, kde zcizili dvě sochy. Nakonec byli dopadeni po krádeži v Nepomuku. Ještě že si o. Jiří Špiřík něco zapomněl na faře a vrátil se. Následovala honička jako z amerického filmu s dobrým koncem pro policii. Myslíme si, že šlo o stejnou bandu výtečníků. Snad tedy bude na nějaký čas zase klid.

V pondělí (4. 7.) nás navštívili klienti ze sušického domova důchodců spolu se svými pečovateli. Prohlédli si klášterní zahradu, u rybiček proběhlo malé pohoštění a na závěr jsme se podívali i do kostela. Bylo velmi milé vidět usměvavé a spokojené tváře babiček, které se třeba dříve do kláštera chodívaly modlit. Vzpomínáme tak i na paní Annu Knetlovou, na její úsměv u květovaného hrníčku s kávou, jak se těší z naší zahrady. Dnes už je „v ne-

Paní Anna Knetlová

beské zahradě“, věříme, že v Boží blízkosti. Br. Petr vedl poslední rozloučení (19. 8.).

Společná fotografie na hradním nádvoří

V úterý (5. 7.) jsme podnikli komunitní výlet. Kapucínská čtyřka zamířila dobýt strakonický hrad. Poměrně nedávno na hradě obnovili výstavní prostory a modernizovali celou expozici, takže bylo na co se dívat a co obdivovat. Doporučujeme si projít oba okruhy: jak historickou část zaměřenou na maltézké rytíře, tak potom můžete nahlédnout do archeologického koutku, potěšit se loutkami, oprášit si dudáckou tradici Strakoníc, připomenout si Fezko či Čezetu. Samozřejmě, že nemůžete minout ani vyhlídkovou věž Rumpál. Když se na ni vyšplhali všichni bratři, dostanete se na ni i vy. Po restaurátorských pracích bude zpřístupněn i hradní kostel. V pondělí 11. 7. jsme vyjžděli na Moravu, konkrétně do Olomouce, kde se konalo provinční setkání, tedy setkání všech kapucínů naší provincie. Během něj jeden z našich spolubratřů, Ginepro, obnovil řeholní sliby.

Hlavním tématem byla vzájemná komunikace: pojmenovávaly se bolestné i radostné věci kapucinského života, bratři se vzájemně sdíleli. Rovněž nás navštívil olomoucký světcí biskup Antonín Basler. Domů jsme se vraceli 14. 7. Když už jsme se vydali na toto putování, spojili jsme ho i s kulturním programem. Na cestě tam jsme se zastavili v Hluboké: prohlédli jsme si zámek, potkali jsme také místního starostu. Ten, když zjistil, že jsme ze Sušice a že známe místního faráře Tomase van Zavrela, nás pozval na oběd. Za Tomase jsme se též vypravili a byli jsme srdečně přivítáni. Na zpáteční cestě nás zlákal Slavkov s jeho zámekem, je to zároveň místo, kde zemřel náš čtvrtý generál řádu Bernardin Ochino, třebaže už ne jako kapucín. Zároveň jsme si prohlédli i slavkovské bojiště s Mohylou míru.

Dřevěný kříž na zahradě u domu DCM

S P. Tomasem van Zavrelem

V neděli 17. 7. br. Petr zmizel na Ktiš, kde se do soboty konal EnterJunior. Očekávaně se tam potkal s o. Jendou, jenž zůstal i o týden déle na EnterCampu, ovšem nečekaně se tam setkal se Zuzkou Melkusovou, se kterou byl v jednom kmeni. Byla to radost se podílet na výborně

připravené akci. Zrovna tak byla radost vidět vnitřní proměnu účastníků: někde na začátku byla u některých i obava vstoupit do kostela, a na konci se entíci dokázali přimlouvat jeden za druhého a nebylo je možné z kostela vyhnat... Mezi účastníky se tam mihli i někteří ze Sušice a okolí (Ondra, Verča, Anička...) a Veronika Jahodová byla jako loni součástí kapely. Celá akce končila v sobotu 23. 7. Věděli jste, že podporovatelé Entru se scházejí také

v Úbislavi?

Ve čtvrtek 28. 7. byl br. Petr pozván do Předbořic, kde sestry františkanky vedly tábor pro děti. Po mládežnické mši sv. dostal výbornou večeři a jako divák se účastnil biblického divadla v podání účastníků tábora. Ve stejný den se konal v Sudkově pohřeb paní Růženy Sloukové, rozené Frankové. Paní Růžena byla neteří o. Metoděje Franka, kapucína, jenž zemřel v pověsti svatosti. Hezky pečovala o strýcův odkaz.

Na svatoanenskou pouť (29. 7.) do Kašperských Hor jsme se vypravili i s našimi ukrajinskými přáteli. Děkujeme za nachystané atrakce a pohoštění: o. Jendovi, kašperskohorským farníkům a zvláště rodině Markově.

Úvod srpna je ve znamení Porciunkule. Jsme velmi vděční našim pomocníkům a pomocnicím za připravení kostela, ale také za všechnu starost o pohoštění pro poutníky. Myslíme si, že se slavnost podařila. Mši sv. v 9 h sloužil o. Adolf Píntřil a mohli jsme si připomenout i jeho příchod do Sušice před 45 lety. Liturgii v 11 h celebroidl novokněz o. Štěpán Jiří Novák O.Praem. Večerní bohoslužbě předsedal náš br. Jan za krásného zpěvu Kostelbandu z Horažďovic.

Ještě týž večer (2. 8.) začal v Petrovích FamilyCamp. Formát setkání je asi

známý: vychází z touhy žít jako první křesťané, je zde čas na modlitbu, na katechezi (pro děti i pro dospělé) a na sdílení, na společný čas pro rodiny, večer bývala mše sv. a chvály. Při vedení bohoslužeb se střídali br. Petr, o. Jarosław a o. Adolf. Na chvály víckrát přijel o. Tomas, ke zpovídání se připojil i o. Marek Hric z Klatov. Byl to požehnaný čas, katechezi měli Aleš Jahoda s Lucií Švehlovou, br. Petr a Marek Novák.

Kostel sv. Petra a Pavla v Petrovčích

Po zakončení FamilyCampu (6. 8.) br. Petr přejezděl do Opočna. V našem bývalém klášteře se velkolepě slavíva Porciunkule, mimo jiné i s velkým doprovodným programem. Br. Petr tam byl pozván jako kazatel na sobotní a nedělní mši sv. Sobotní večer byl ještě naplněn neformálním vyprávěním o kapucínech a o františkánské spiritualitě. Výborné otázky měl nachystané opočenský farář o. Filip Foltán a farníci byli rovněž mile zvědaví. Každopádně je potěšilo, že zase po roce vidí živého kapucína. Po nedělních bohoslužbách následoval oběd s o. biskupem Janem Vokálem. A pak bylo možné zůstat i delší čas v klášterním kostele k osobní modlitbě. Bylo neuvěřitelné, že lidé v Opočně po tak dlouhé době uchovávají věci (a vzpomínky), které mají spoje-

né s našimi bratřími.

Křížová chodba opočenského kláštera

V neděli 14. 8. byl br. Petr pozván na mši sv. pro skauty na tábořiště do Dřešína. Atmosféra byla velmi povzbudivá. Pro br. Petra to byla asi první „polní“ mše sv., neodolal a vzpomněl na svou skautsko-tomáckou minulost a za odměnu dostal mimo jiné čerstvě upečený chleba ze skautské hliněné pece. Byl vynikající.

Br. Petr se skvělými skauty

Mezitím náš klášter navštívila rodina Opluštilova, tedy rodina sestry našeho bratra Samuela. Od té doby jsou obnoveny dva nápisy na kapucínské hrobce. A pak si vzal do parády hrobku právě br. Samuel. Vypadá naprosto skvěle. To bude radost být pohřben v Sušici.

Další čas se nesl v duchu společných setkání s našimi ukrajinskými přáteli a také s terciáři. Klášter rovněž navštívilo Společenství naděje, tedy lidé rozvedení a civilně sezdaní, bohužel také různě církví pozraňovaní, kterým se hezky věnovali právě terciáři a též rodina Markova z Kašperských Hor. A není možné opomenout ani příjemné pozvání o. Adolfa o slavnosti sv. Rocha (16. 8.) k němu domů.

Možná vás jako čtenáře zarazilo, že dlouhou dobu nebyl v textu zmíněn br.

Damián. Ten totiž jezdil po moravských polích kombajnem, aby se včas stihly žně. Br. Jan se pak vzorně staral o klášter a také o „naše“ ukrajinské rodiny, po stránce zdravotní a školní, zařizování měl nad hlavu, a z toho důvodu br. Petr mohl trajdat po světě.

Br. Samuel 22. 8. odjel na duchovní cvičení do Kolína a br. Petr ve stejný den

Sušická kapucínská hrobka

odcestoval pracovně do Brna, odkud si 27. 8. odskočil jako oddávající na svatbu do Zlatých Hor.

V současné době finišuje oprava střechy nad sakristií, těšíme se, že snad už bude brzo hotová i zpovědní chodba.

Co je teď před námi? Určitě sušická pouť! Těšíme se na ni. Od pondělí 5. 9. se znovu můžete připojit k modlitbě za závislé s komunitou Cenacolo. A v září se obnoví i další obvyklé aktivity. Zveme už teď na Transitus (3. 10.) a na slav-

nost sv. Františka. Svou návštěvu nám přislíbil o. Josef Prokeš. Oba dny hudebně doprovodí sušický chrámový sbor.

V okamžiku, kdy jde Farní list do tisku, nás zastihla bolestná zpráva o úmrtí p. Jana Švehly, rozloučení s ním proběhne v klášterním kostele 2. 9. ve 13 h. S vděčností vzpomínáme...

bratři kapucíni

POUŤ V LUKOVIŠTI

V sobotu 16. 7. se uskutečnila opět po roce pouť u nás v Lukovišti u kapličky. Opět jsme zavzpomínali na ty, kteří nás v loňském roce opustili, a popřáli všem, kteří v tomto roce oslavili již anebo oslaví nějaké krásné kulaté nebo půlkulaté narozeniny. Po loňské zkušenosti jsem návěs k nákladnímu autu neobjednával, abychom se v případě nepřízní počasí měli kde schovat, a nechal jsem to na Pánu Bohu. Pravda tedy je, že letos ani nehlásili, že by mělo pršet. Naopak hlásili, že v sobotu bude krásně a dokonce horko přes 30 °C. Trošku jsem se toho bál, že při takovém horku moc lidí nepřijde. Staří se budou bát o své zdraví a zůstanou raději v chládku a mladší raději půjdou k vodě.

• • •

Tak jsem prosil Pána Boha, aby nebylo takové horko a opět musím říct, že Pán Bůh vyslyšel mé přání a bylo o mnoho chladněji léč moc krásně. Člověk stále žasne, jak Bůh všechno krásně řídí.

I proto hlavní myšlenka letošní pouti byla, že člověku ke štěstí stačí opravdu málo a když netouží po velkých věcech, pak je opravdu šťastný. Tuto myšlenku jsem slyšel právě před týdnem na pouti v Klatovech, kde se četlo ve druhém čtení z listu sv. Pavla Římanům: „Nedychtete po věcech vysokých, ale spíše se sklánějte k věcem obyčejným.“ (srov. Ř12,16) Pan biskup Mons. Nuzík tam měl na to moc krásné kázání, které zde nebudu opakovat. Jen chci podotknout, že mě

inspirovalo k tomu, co jsem u kapličky říkal. Dnes mnozí se honí za různými radostmi tohoto světa, jezdí v luxusních autech, cestují po světě, dětem kupují značkové oblečení někdy dokonce i roztrhané, drahé mobily, protože to mají i ostatní, a tím si myslí, že dosáhnou štěstí. Ale nakonec stejně šťastní nejsou, a tak se honí a dychtí dál. A při tom dychtění si ani nevšímají malých, obyčejných a všedních věcí kolem nás. A při tom ty malé, obyčejné věci, kterých si moc nevšímají nebo jim připadají všední a obyčejné, zase takové malé a obyčejné a všední věci nejsou. Ale to si mnohdy uvědomíme až když je ztratíme, nebo po letech, když se ohlédneme zpět a zjistíme, že to, co jsme dříve pokládali za nicotné, všední a samozřejmě a co nás nenaplňovalo štěstím, bylo veliké ba obrovské a my bychom teď byli velice šťastni, kdyby se nám to vrátilo. To je přece také jediný návod na štěstí – milovat Boha, lidi a nedychtit po velikých a hlavně nám nedostižných věcech a spokojit se s věcmi obyčejnými, protože ani ty tak obyčejné zase nejsou a i ty jsou velkým Božím darem.

A ač jsem složil báseň pro letošní pouť již čtrnáct dní před tím ani netuše, o čem bude kázat pan biskup na klatovské pouti, ona ta myšlenka v mé básni již byla. Složil jsem totiž báseň o naší malé a pro někoho zcela bezvýznamné vesničce. A ta, ač je rozměrově malinká a pro mnohé bezvýznamná, není zas tak malá a bezvýznamná v mých očích a už vůbec jistě ne v očích Božích, protože On stvořil všechno krásné a všechny Jím stvořené věci mají svoji velikou hodnotu. A já jsem Bohu moc vděčný, že jsem se mohl narodit právě v ní a i v ní nadále žít, a dá-li Pán, snad jednou i v ní umřít, tak jako náš soused, jehož úmrtí jsme si právě při letošní pouti připomínali.

Ony ty „malé“ věci, které nám Pán Bůh k životu a v životě dává, nejsou zas tak malé, jen my si jich někdy nevážíme. I já mnohdy, snad Pán mi odpustí a dá

mi vnímavé srdce! A to přeji i Vám všem a zvu Vás již nyní na další pouť, která se uskuteční, dá-li Pán, příští rok. Všichni jste vítáni a až přijedete k nám, tak možná mi dáte za pravdu, že to Lukoviště byl malíčké Pán Bůh stvořil velice krásné, tak jako spoustu jiných malých, krásných vesniček, kopců, hájů, lesů, řek a potůčků, luk a polí a že jsou stejně krásné jako místa u moře či jinde v cizině, v horách apod. A možná že příští rok místo dovolené v cizině strávíte svou dovolenou právě v nějaké takové podobné malé vesničce a možná bude stejně dobrá jako dovolená v cizině a možná ještě lepší a rozhodně levnější. Vždyť Bůh stvořil všechno krásné, tak proč se lopotit a hledat krásy v cizině, když doma to je taky moc krásné. Možná pak pochopíme, že ty všední, malé věci vůbec nejsou všední a malé a budeme si jich víc vážit a Bohu za ně děkovat a konečně snad nalezneme i to pravé, vytoužené štěstí.

Jiří Kopelent

A teď přikládám svoji básničku:

*V Pošumaví malá víská
skoro se vejde do dlani,
když ve světě se mi stýská,
vždy vzpomenu si na ní.
Pookřeji v její kráse
a Tebe prosím, Bože můj,*

*v každém zvlášť zlém čase
jí žehnej a ji ochraňuj!
Kdo po štěstí touží,
hledá ho jediné,
snad až za velikou louží
daleko v cizině.
Mnohý se již snažil,
že tak najde štěstí snad,
místo toho zažil
ústrk, bídu, hlad.
Jen ať se člověk nesplete,
vždyť člověče dobře víš,
že všude po celém světě
je štěstí, ale je také i kříž.
Všude je bohatství
ale také chudoba,
upřímné přátelství,
ale i faleš a zloba.
Zmar po živelné pohromě,
války, nemoce, epidemie,
vždyť v tom rodném domě
nakonec vlastně dobře mi je.
Když v srdci je mi úzkost,
když zklame radost jediná,
ty moje rodná vískvo*

*jsi moje celá rodina.
Jsi moje útěcha,
jsi nejkrásnější květ,
k tobě mé srdce spěchá,
tys můj celý svět.
Netoužím po krásách ve světě,
poznat mně neznámé kraje,
na jaře, na podzim, v zimě i v létě
všechny krásy světa jen ona má je.
Je prostě vískva líbezná
s omamnou vůni hnojště,
každý, kdo ji jednou pozná,
zamiluje se navždy do Lučoviště.
A já děkuji Ti, dobrý Bože,
za veliký dar Tvůj,
že ráno zde mohu vstát z lože,
že tady je domov můj.
Pod Drkohnou malá vískva
u pramenu Úslavy
je mému srdci blízká,
nejde mi pryč z hlavy.
Miluji ji láskou celou
víc jak celý život svůj,
vyslyš Bože prosbu vřelou
a stále ji ved' a opatruj!*

PŘÍPRAVA DĚTÍ KE SVÁTOSTI SMÍŘENÍ A EUCHARISTIE 2022–2023 V SUŠICI • • •

Vážení rodiče, příprava je určena dětem ve věku přibližně 3. třídy nebo starším, které navštěvují výuku náboženství a jsou pokřtěny. Další podmínkou je pravidelná účast na nedělní mši svaté a účast na nabízené přípravě. Přípravy se mohou účastnit i nepokřtěné děti, pro které rodiče žádají křest.

- Informativní schůzka pro rodiče přihlášených dětí se koná v úterý 27. září

od 16.00 do 17.00 h na faře v Sušici. Zde se rodiče seznámí s podmínkami a průběhem přípravy. Dohodne se také den a hodina přípravy.

Přihlášky k přípravě dostanou děti na hodině náboženství. Můžete také přímo oslovit duchovní našich farností a katechety.

*P. Jarostaw Zygmunt
a katecheté Šárka a Vojtěch Šmídlovi*

V ýuka římskokatolického náboženství je nabízena prostřednictvím všech základních škol a gymnázia v našich farnostech. Nabídku spojenou s přihláškou dostanou žáci začátkem nového školního roku.

Školní výuka náboženství je určena všem dětem, jejichž rodiče mají zájem seznamovat a vést své děti k základním křesťanským hodnotám. Žáci mohou na-

vštěvovat náboženskou výchovu od 1. do 9. ročníku ZŠ nebo I. - IV. gymnázia.

Rozvrh výuky náboženství bude vyvěšen ve školách, na nástěnce kostela i na webových stránkách farnosti: www.farnostsusice.cz. Nezapomeňte své děti přihlásit.

*P. Jarosław Zygmunt
a katecheté Vojtěch a Šárka Šmídovi*

PLODY SYNODY

Již dlouhá léta se scházíme v duchu Hnutí fokoláře – Dílo Mariino. Už nám odrostly děti, stali jsme se prarodiči, snad se dobře známe a leccos jsme spolu prožili... V zimě, když jsme probírali témata synody, jsme dostali nový impuls. Zatoužili jsme prožít spolu více času. A tak vznikla myšlenka na společnou letní dovolenou.

Začátkem července jsme se vypravili do Orlických hor navštívit poutní místa, která neznáme nebo jen málo, a viděli jsme je v televizi Noe. Cestou jsme se zastavili v kostele sv. Jana Nepomuckého

Poutníci v Mariahilf ve Zlatých Horách

Svaté schody v kapli na Hoře Matky Boží u Králík

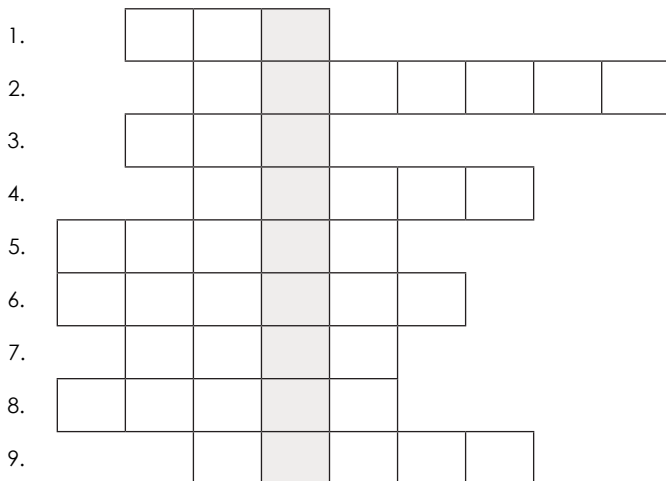
na Zelené hoře u Žďáru nad Sázavou. Pak jsme pokračovali do Rychnova nad

Kněžnou, kde jsme byli ubytováni. V dalších dnech jsme navštívili Neratov, Rokole, Dolní Hedeč – Horu Matky Boží u Králík, Dříznu u Přepych, Vamberk, Opočno. Nejdále nás cesta zavedla až na Jeseníko do Zlatých Hor na poutní místo Panny Marie Pomocné. Při zpáteční cestě jsme měli zastávku i se mší svatou v klášteře Želiv.

Naše společenství nebylo ze zdravotních důvodů kompletní, jedni manželé chyběli, ale v srdcích jsme je nesli na každé poutní místo. Seznámili jsme se s náhradním manželským párem, který většina neznala. Každý večer jsme rádi všichni spolu poseděli a pomodlili se. Když Pán Bůh dá, příští rok bychom zase chtěli něco pěkného prožít i s ostatními farníky.

Lada Kopecká

Začátek věty Vám vyjde v tajence „...mluvíme k Bohu.“

1. Hlavní město Itálie.

6. Boží chrám.

2. Kdo čistí komíny.

7. Po smrti jdeme do ...

3. Jiným slovem „heslo“.

8. Místu, kde bydlíme říkáme, že je to náš ...

4. Obětní stůl.

9. Nejznámější psací potřeba.

5. Maminka pána Ježíše.

Výsledky pošlete na e-mail: marek.vojtech5@email.cz

Tajenka z červnového čísla: **Tarsicius**.

Výhru získává jáhen Václav Pikeš.

Gratulujeme!!!

Křížovku vytvořil Vojta Marek, 9 let.

PROGRAM – POUTNÍ SLAVNOSTI NAROZENÍ PANNY MARIE VE STRAŠÍNĚ NA ŠUMAVĚ 10.–11. 9. 2022

sobota 10. září

16.00 h ... ROZJÍMAVÝ RŮŽENEC

16.30 h ... POUTNÍ MŠE SVATÁ

– s promluvou, celebruje P. Martin Weis,
univerzitní profesor TF JU v ČB

neděle 11. září

10.00 h ... SETKÁNÍ ÚČASTNÍKŮ POUTI

– před obecním úřadem a malý **KON-
CERT DECHOVÉ HUDBY** (SOLOVAČKA ze
Sušice, kapelník Ing. Václav Dušek)

10.30 h ... VÍTÁNÍ POUTNÍKŮ

10.40 h ... PRŮVOD – PROCESÍ

– s Madonou, korouhvimí a hudbou
k poutnímu kostelu

11.00 h ... POUTNÍ MŠE SVATÁ

– hudební doprovod: pěvecký sbor
ACADEMIA MARIAE SANCTAE
a členové Píseckého komorního orchestru,
dirigent Jakub Waldmann
ZDENĚK FIBICH, MISSA BREVIS

CHYSTÁ SE

- So 10.9. – Poutní slavnost Narození Panny Marie ve Strašíně;** hlavní poutní mše sv. **Ne 11.9.** se uskuteční v neděli 11. září v 11.00 h., od 10.40 h průvod ke kostelu.
- Ne 11.9. Požehnaní školákům** do nového školního roku při mši sv. v 9.00 h v kostele sv. Václava v Sušici. Přineste si s sebou školní batohy a pomůcky.
- Út 13. 9.** První **setkání maminek s malými dětmi** na faře v Sušici 10.00–11.00 h (pravidelně každé úterý mimo prázdnin).
- Út 13. 9. Setkání farní rady** od 19.00 h na faře v Sušici.
- Út 27. 9.** Informativní **schůzka pro rodiče** k přípravě dětí na svátosti smíření a eucharistie od 16.00 do 17.00 h na faře v Sušici.
- St 28. 9.** Slavnost sv. Václava – státní svátek:
V 9.00 h **mše svatá** v kostele sv. Václava v Sušici **s poděkováním za úrodu** (prosíme přinášejte dary z úrody do sakristie kostela sv. Václava). Od 15.00 h **Svatováclavský piknik** na faře v Sušici.
- Út 4. 10.** **Slavnost sv. Františka;** v kostele sv. Felixe v Sušici od 18.00 h. Slavnostní mši sv. bude předsedat o. Josef Prokeš. V předvečer slavnosti 3. října od 19.00 h zveme na obřad Transitus.
- Ne 23. 10. Misijní neděle** – v 9.00 h mše svatá v kostele sv. Václava v Sušici s misijním průvodem. Po mši svaté misijní jarmark.

Vydává Římskokatolická farnost Sušice, Bašta 54, 342 01 Sušice

tel.: 376 523 368, e-mail: info@farnostsusice.cz

č. ú.: 821 360 329 / 0800

<https://www.farnostsusice.cz>

redaktor: Aleš Jahoda, sazba: Tomáš Jahoda

e-mail: familist@farnostsusice.cz

Farní list č. 6 / 2022 (201), vyšel dne 2. 9. 2022.

Uzávěrka dalšího čísla je v pátek 23. 9. 2022.

ROZPIS POUTNÍCH MŠÍ SVATÝCH – ZÁŘÍ, ŘÍJEN, LISTOPAD, PROSINEC

4. 9. (neděle)	Sušice	11 hodin	kaple Anděla Strážného
10. 9. (sobota)	Stará Hůrka	14 hodin	kaple Povýšení sv. Kříže
11. 9. (neděle)	Lešišovy	11 hodin	kaple sv. Martina
17. 9. (sobota)	Vatětice	14 hodin	kaple P. Marie Bolestné
18. 9. (neděle)	Volšovy	14 hodin	kaple Povýšení sv. Kříže
24. 9. (sobota)	Mouřenec	14 hodin	kostel sv. Mořice
28. 9. (středa)	Sušice	9 hodin	kostel sv. Václava
2. 10. (neděle)	Ujčín	11 hodin	kaple sv. Václava
2. 10. (neděle)	Jindřichovice	12 hodin	kaple P. Marie Růžencové
4. 10. (úterý)	Sušice	18 hodin	slavnost sv. Františka (kostel sv. Felixe)
9. 10. (neděle)	Podmokly	14 hodin	kaple P. Marie Růžencové
9. 10. (neděle)	Dobrá Voda	13.30 hodin	kostel sv. Vintíře
22. 10. (sobota)	Humpolec	11 hodin	kaple sv. Vendelína
12. 11. (sobota)	Zadní Paště	12 hodin	kaple sv. Martina
12. 11. (sobota)	Záluží	15 hodin	kaple sv. Martina
12. 11. (sobota)	Dobrá Voda	17 hodin	sv. Martina (kostel sv. Vintíře)
27. 11. (neděle)	Hartmanice	11.30 hodin	kostel sv. Kateřiny Alexandrijské
4. 12. (neděle)	Kašperské Hory	9.30 hodin	kostel sv. Mikuláše

V poutní den se v některých kostelích (zejména v Sušici) koná více mší svatých.
V tomto seznamu je uvedena pouze hlavní mše svatá.